

have udtjent deres Værnepligt som Rekrutter, er der mange, som ere gifte. Jeg haaber, man da ogsaa vil give fri Rejse til disses Hustruer. Jeg vilde haabe, man ogsaa kunde gaa lidt videre, saa der blev givet fri Rejse til Soldater i det hele, naar de faa Orlov til at rejse hjem. Det er ikke mange Gange, en Soldat faar Lov at rejse, det gives kun til de Soldater, som ligge inde ved de aarlige Højtider, og naar en af deres nære paarørende afaar ved Døden og i slige Tilfælde. Jeg vil nu anbefale, at naar en Soldat af sin Afdelingschef faar Orlov, at han saa ogsaa kunde faa fri Rejse. Det er ingen stor Løn, Soldaterne faa, 55 Øre daglig og 1½ Pd. Brød. Jeg har selv været Soldat og ved, at naar man har ligget inde en længere Tid, har man Lyst til at komme hjem og tale med sine paarørende. De bemedlede kunne sagtens, naar de bare kunne faa Orlov. Men de, som skulle leve af 55 Øre om Dagen, kunne vanskelig spare op, saaledes at de kunne faa Penge til at gøre en Rejse, som f. Eks. fra min Egn til København, og der er ikke saa faa værnepligtige derfra, som have Garnisonsplads i København. Ganske vist er Rejsen bleven meget billigere end tidligere, men der skal jo dog nogle Penge til foruden, hvad Rejsen koster. Jeg tror, at Befolkningen vilde blive glad, om Rigsdagen vedtog en saadan lille Begunstigelse, og jeg tror, at af de mange Fribilletter, som gives, vil der ikke være mange, som ere bedre fortjente end disse.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det vil ikke være muligt at faa denne Forhandling afsluttet i dette Møde, og jeg skal derfor nu afbryde det.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1899 til 31te Marts 1900.

Mødet hævet Kl. 4. 15'.

54de Møde.

Onsdag den 18de Januar, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1899 til 31te Marts 1900.

Krigsministeren (Tuxen): Den ærede Ordfører begyndte i Gaar med at give en Oversigt over de paa Krigsministeriets Budget skete Nedsættelser og udtalte i den Anledning Ønsket om at komme ind paa en alvorlig Forhandling om Forsvarsvæsenet. Den ærede Ordfører udtalte, at han filsigtede en Ordning af vort Forsvarsvæsen, der ikke blot var forsvarligere, men ogsaa bedre og billigere end den, vi nu have. Jeg maa straks udtale min Anerkendelse af, at Ordføreren i første Række fremhævede, at Ordningen skulde være forsvarlig; men i øvrigt vil jeg sige, at den Tanke, at Ordningen af Forsvarsvæsenet ikke blot skal være forsvarligere, men ogsaa bedre og billigere end den nuværende, tror jeg vil være vanskelig at realisere. Vi maa nemlig ikke glemme, at vi i de senere Aar — det er noget, som den nuværende Generation har oplevet — gennem forskellige Stadier ere komne ned til en meget betydelig Reduktion af den personlige Ydelse fra Befolkningens Side. Jeg skal blot minde om, hvad der i saa Henseende skete i Aaret 1894, da vi for at spare 300,000 Kr. paa det ordinære Budget strøge den almindelige Værnepligt, reducerede Tjenestedagenes Antal i ikke ringe Grad og i det hele taget indførte Ændringer, der stille sig som ret betænkelige. Jeg tror, at man, efter hvad der skete i 1894, maa komme lidt til Ro, maa klare sig Rækkevidden af det, der da skete, inden man atter stiller Fordringer om at komme til noget, der er endnu billigere. Selvfølgelig har Tanken om at komme til en samlet Ordning af vort Forsvarsvæsen været under Overvejelse hos Regeringen, og jeg kan ogsaa sige, at den i Virkeligheden stiller sig velvillig til Tanken, om end dens Udførelse vil støde paa nogle Vanskeligheder. Det vigtigste maa først og fremmest være at blive klar